

Podniesione zarzuty:

- naruszenie przepisu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾;
- naruszenie zasady badania stanu faktycznego z urzędu, włącznie z brakiem zastosowania się do reguł dotyczących ciężaru dowodzenia, do których odnosi się art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia w rozumieniu art. 73 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 40/94;
- naruszenie zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — Lancôme przeciwko OHIM — Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS)

(Sprawa T-466/08)

(2009/C 6/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i J. Pagenberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Focus Magazin Verlag GmbH (Monachium, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie R 1796/2007-1;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez drugą stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą wobec rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego w części, w jakiej jest on uzasadniony istnieniem znaku towarowego, na który powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu oraz istnieniem prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą; oraz

- obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą, w przypadku przystąpienia przez drugą stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ACNO FOCUS” dla towarów należących do klasy 3 — zgłoszenie nr 3 272 705 Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Focus Magazin Verlag GmbH Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: dokonana w Niemczech rejestracja nr 394 07 564 słownego znaku towarowego „FOCUS” dla towarów i usług należących do klas 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 i 42; zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 453 720 dla między innymi towarów należących do klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 3 w związku z art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza przyjęła błędne stanowisko, że druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą może powoływać się na towary należące do klasy 3 do celów sprzeciwu wobec rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego; naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2008 r. — ISDIN przeciwko OHIM — Pfizer (ISDIN)

(Sprawa T-467/08)

(2009/C 6/73)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Isdin, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Esteve Sanz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pfizer Ltd (Sandwich, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lipca 2008 r. w sprawie R 1031/2007-1; oraz
- obciążenie pozwanego i ewentualnie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „ISDIN” dla towarów należących do klas 3 i 5 — zgłoszenie nr 3 288 339 Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Pfizer Ltd Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: dokonana w Irlandii rejestracja nr 64 939 słownego znaku towarowego „ISTIN” dla towarów należących do klasy 5; dokonana w Zjednoczonym Królestwie rejestracja nr 824978 słownego znaku towarowego „ISTIN” dla towarów należących do klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że rozpatrywane znaki towarowe są podobne, że oznaczone nimi towary były nieznacznie podobne i że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — AES-Tisza przeciwko Komisji

(Sprawa T-468/08)

(2009/C 6/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Węgry) (przedstawiciele: T. Ottervanger i E. Henny, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie C 41/2005;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008)2223 wersja ostateczna z dnia 4 czerwca 2008 r. uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przez władze węgierskie na rzecz niektórych producentów energii elektrycznej w formie długoterminowych umów dotyczących zakupu energii elektrycznej (power purchase agreements, zwanych dalej „PPA”) zawartych między Magyar Villamos Művek Rt. (dalej „MVM”) — operatorem sieci należącym do państwa węgierskiego a tymi producentami przed przystąpieniem Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej [Pomoc państwa C 41/2005 (ex NN 49/2005) — „koszty osieroczone” na Węgrzech]. W zaskarżonej decyzji wskazano skarżącą jako beneficjenta zarzucanej pomocy państwa i nakazano Węgrom odzyskanie od skarżącej tejże pomocy wraz z odsetkami.

Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywiste błędy w zakresie oceny, a nadto naruszyła podstawowe zasady prawa europejskiego, uznając, że zobowiązania do zakupu ustanowione w PPA zawartej między MVM a skarżącą stanowią niezgodną z prawem pomoc państwa. Na poparcie swych twierdzeń skarżąca podnosi siedem zarzutów.

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim błędnie zastosowała prawo i popełniła oczywiste błędy w zakresie oceny, nie przedstawiając wystarczających dowodów na okoliczność, że zarzucana pomoc skutkowałą przyznaniem skarżącej korzyści o charakterze selektywnym, pochodzącej z zasobów państwowych.

Po drugie skarżąca podnosi, iż uznając PPA zawarte przez skarżącą za pomoc państwa i nakazując jej odzyskanie, decyzja narusza podstawowe zasady prawa wspólnotowego. Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła jej uprawnienia proceduralne poprzez nieposzanowanie prawa do bycia wysłuchanym. Według skarżącej Komisja naruszyła także podstawowe zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim zastosowała ocenę ex post w odniesieniu do zarzucanych środków pomocy, odstępując — bez wskazania jakichkolwiek istotnych powodów — od utrwalonej praktyki dokonywania oceny ex ante. Skarżąca podnosi nadto, że Komisja naruszyła zasady bezstronności i równego traktowania.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywiste błędy w zakresie oceny, stosując kumulatywne kryteria przewidziane w art. 87 ust. 1 WE do oceny zawartych przez skarżącą PPA, dokonywanej w okresie po jej przystąpieniu do Unii Europejskiej.

Po czwarte skarżąca utrzymuje, iż Komisja naruszyła ciężący na niej na mocy art. 253 WE obowiązek uzasadnienia, w szczególności zaś w odniesieniu do wniosków w zakresie kwalifikacji PPA jako pomocy począwszy od dnia 1 maja 2004 r. oraz przy zastosowaniu scenariusza rynku „hipotetycznego”.